

Lasītāju vēstules.

2. lpp.

Atbild Ēriks Juškevics un Juris
Putniņš.

2. lpp.

Gals un/vai sākums.

3. lpp.

Salaspils Vēstis

Nr. 29 (164) - 1999.g. 23. jūlijā

SALASPILS PILSĒTAS AR LAUKU TERITORIJU DOMES IZDEVUMS

cena 10 santīmu

domes ziņas

Protokols Nr. 31,
1999.g. 16. jūnijā

7

Par konkursu "Pasažieru pārvadājumu nodrošināšana Salaspils pilsētas teritorijā".

Atklāti balsojot, ar 8 balsīm "par", "pret" nav, "atturas" 3, nolemj:

1. Izsludināt konkursu autotransporta firmām par autobusa pasažieru pārvadājumu nodrošināšanu Salaspils pilsētā.
2. Konkursa noteikumus apstiprināt Finanšu un ekonomiskās attīstības komitejā pēc saskaņošanas Teritoriālās attīstības un vides aizsardzības komitejā un Sociālās aprūpes un veselības aizsardzības komitejā.
3. Apstiprināt konkursa komisiju šādā sastāvā: M. Daugavietis, S. Pivore, A. Jaunkalns, R. Ķikuste, A. Grebežnieks.

10.

Par dienesta dzīvokļa statusa noņemšanu.

Atklāti balsojot, ar 11 balsīm "par", "pret" nav, "atturas" nav, nolemj apstiprināt Dzīvokļu saimniecības komitejas lēmumus Nr. 280 un Nr. 282 par dienesta dzīvojamās platības statusa noņemšanu:

- dzīvoklim Nr. 28 Salaspilī, Celtnieku ielā 18,
- dzīvoklim Nr. 111 Salaspilī, Enerģētiķu ielā 4,
- dzīvoklim Nr. 27 Salaspilī, Skolas ielā 8.

11.

Par izslēgšanu no dzīvokļu apstākļu uzlabošanas uzskaites rindas.

Atklāti balsojot, ar 11 balsīm "par", "pret" nav, "atturas" nav, nolemj apstiprināt Dzīvokļu saimniecības komitejas lēmumus:

- Nr. 102., 05.08.1998.g.;
- Nr. 26., #1., 12.05.1999.g.;
- Nr. 28., #1., 09.06.1999.g.

Par izslēgšanu un dzīvokļu apstākļu uzlabošanas uzskaites rindas, pamatojoties uz 23.11.1993. LR MK noteikumiem Nr. 17.

12.

Par komunikāciju pārņemšanu no VAS "Latvijas dzelzceļš".

Atklāti balsojot, ar 11 balsīm "par", "pret" nav, "atturas" nav, nolemj:

1. Pārņemt no valsts a/s Latvijas dzelzceļš šādu ārējo inženierkomunikāciju daļu - ūdensvadu (atl. vērtība Ls 137,68), kanalizāciju (atl. vērt. Ls 108,60), lietu kanalizāciju (atl. vērt. Ls 1731,90), siltumtrasi (atl. vērt. Ls 100). Ārējā apgaismojuma elektrisko kabeli Salaspilī, Miera ielā 1 un Miera ielā 4, tehniskā kārtībā pēc dokumentācijas piestādīšanas.

(Turpinājums 2. lpp.)

puķēs

Taureņi Nacionālajā Botāniskajā dārzā

● Astilbes gavilē

17. jūlijā, kad vasaras karstums slīga puķzirnīšu mākoņos, Salaspils Nacionālajā Botāniskajā dārzā pulcējās puķu draugi no visas Latvijas. Ar katru gadu puķu draugu pulciņš aizvien pieaug, un šogad botāniskais dārzs uzņēma jau pustūkstiņus puķu draugu. Dārza speciāliste Māra Zaļoksne priecājās, ka pasākums izdevies, visiem pieticis gan vietas, gan ko redzēt. Puķzirnīšu izstāde šogad esot izdevusies īpaši krāšņa - pušķis puš-

ķi pārspējis tik pārliecinoši, ka līdz šim vēl nav gadījies.

Dārzā ar pilnu sparū zied flokši un astilbes. Arī dažāda veida centra apstādījumos vēl ziedos. Bet, kā pamanīja puķēs ieklidušās Salaspils Vēstis, galvenie botāniskā dārza apmeklētāji šobrīd ir taureņi.

Jūlija beigās (27.-29., 30.) Salaspils Botāniskajā dārzā notiks mācības - pieteikušies mazpulcēni no Daugmalē iecerētās nometnes.

Dārza speciālisti, viņi arī mācību organizētāji un vadītāji, piedāvā jauniešiem apgūt zināšanas augļu un ogu grupā, zālienu grupā, dekoratīvo koku un krūmu, telpaugu un krāšņumaugu grupās. Savukārt pieaugušie tai pašā laikā varēs ko jaunu uzzināt par lauku sētas veidošanu.

"Ceram uz jauniem dārzniekiem!" saka Māra Zaļoksne.

SV

Marta LAPSA

piemiņa

● Ko atceras ziedi?

Svētdiena Salaspils memoriālā

Joprojām Salaspils memoriālā notiek Salaspils koncentrācijas nometnē ieslodzīto piemiņas brīži. Arī pagājušajā trešajā jūlijā svētdienā tur pulcējās un pārdzīvojamos dalījās bijušie ieslodzītie bērni.

Kad Alfrēds Rubiks izcieta cietumsodu, sanāksmes dalībnieki esot saukuši pēc viņa brīvības. Šoreiz Rubika kungs pats bijis sanākušo pulkā un, kā SV pastāstīja Ženija Luļa, Salaspils memoriāla direktore, korektas runas teicis latviešu un krievu valodā.

Ir tāda tēze, ka pagātnē dzīvojošajiem neesot nākotnes. Pastāv,

protams, arī pretējs uzskats - nākotnes neesot tiem, kas pagātni aizmirst. Padomju skolas mācība lika kara šausmas ik brīdī prātā turēt, lai tās nekad neatkārtotos. Tad kāpēc gan uz Zemes nepārtraukti rodas jaunas koncentrācijas nometnes? Kamēr atceramies, tikmēr esam dzīvi? Kas - dzīvi? Cilvēki vai sāpes? Nevar būt, ka šie abi vārdi nozīmē vienu un to pašu!

Salaspils memoriāla betonā lietās skulptūras plaisā, aizaug ar zāli... Bet atmiņas turpina sāpēt.

SV

Marta LAPSA

Mieru, tikai mieru! jeb Ko pasaulē domā par (kārtējo?) pasaules galu

(Turpinājums. Sākums iepriekšējā SV numurā.)

1998. gada novembrī pilna Saules aptumsuma joslas skartajās valstīs, galvenokārt Lielbritānijā, daudzi *New Age* un druīdu reliģijas iedvesmoti pāri centīgi nodevās mēģinājumiem ieņemt bērnu, uzskatot, ka, piedzimis pilna Saules aptumsuma laikā, tas būs apveltīts ar īpašām spējām un laimīgu likteni. Vairumā citu kultūru izplatīti pretējas dabas aizspriedumi: piemēram, hinduisti uzskata, ka tas ir ļoti nelabvēlīgs laiks jebkā jauna uzsākšanai (dzīvokļa maiņai, uzņēmuma dibināšanai, kāzām) un neiesaka grūtniecēm aptumsuma laikā iziet ārpus mājas - bērns varētu nākt pasaulē ar iedzimtiem defektiem un pastāvēt arī liels priekšlaicīgu dzemdību un spontāno abortu risks. Dienvidāzijas budisti pilna Saules aptumsuma laikā neiesaka pat ēst un milēties. Musulmaņi Saules un Mēness aptumsumu laikā skaita īpašas lūgšanas; islāms uzskata, ka šādas parādības būs vērojamas arī, iestājoties pasaules galam, tālab tiek lūgta Allāha piedošana. Muhameda mazais dēlens Ibrahims esot miris Saules aptumsuma laikā, tomēr Pra-

vietis esot bargi kritizējis tos, kuri uzskata, ka aptumsumi varētu notikt kāda cilvēka piedzimšanas vai nāves dēļ; tas esot vienīgi Allāha brīdinājums saviem kalpiem.

Tiem, kuri 11. augustā atradīsies pilna aptumsuma joslā, tiek stingri piekudināts nekādā gadījumā nelūkoties uz Saules disku neaizsargātām acīm. Vislabāk esot iegādāties īpaši šai vajadzībai paredzētas aizsargbrilles, bet sliktākajā gadījumā varot izlīdzēties ar tumšu stiklu, parastajām saulesbrillēm vai izgaismotu fotofilmiņu. Vislabāk tomēr neesot aptumsumu vērot debesīs, bet gan tā projekciju uz zemes - vai nu starp koku zaru un lapu ēnām, vai caur parastās rupjas virtuves rīves caurumiņiem. Aizsargbrilles drīkstot noņemt tikai tad, kad uz pašas Mēness diska maliņas redzams pedējais spožais gaismas punktiņš, ko aptumsumu vērotāji (ir cilvēki, kas to uzskata par savu hobiju) iesaukuši par *Mēness briljanta gredzenu*; Saule ir tik spoža, ka vērotāja acis varot ciest, skatoties pat uz disku, kas aptumšots par 99,9%.

Amerikāņu pareģis un dziednieks Edgars Keisijs (Edgar Cayce, 1877. g. - 1945. g.), kurš savulaik

izbrīnījis sabiedrību, paredzot 1929. gada katastrofālo Ņujorkas biržas krīzi 10 mēnešus pirms tās sākuma, divu ASV prezidentu nāvi, tiem vēl esot amatā un 1991. gada notikušo Etnas izvirdumu, zemestrīces Sanfrancisko un Losandželosā (pagaidām nav piepildījušās viņa prognozes par stihiskām nelaimēm Manhetenā), apgalvojis, ka 11. augusta Saules aptumsuma laikā novērojamā planētu krusta iespaidā visā pasaulē notikšot neskaitāmi spēcīgi vulkānu izvirdumi, bet pēc tam notikšot Zemeslodes magnētisko polu nobīde. Ziemeļpols kļūšot par Dienvidpolu un otrādi. Vēsā un mērenā klimata zonas kļūs par tropiem, un visur augšot "sūnas un papardes". Tam savukārt sekošot jaunas zemestrīces un cunami, kas iznīcināšot gandrīz visu dzīvību uz Zemes. Drīz pēc tam, 2000. gadā, esot gaidāma Kristus otrā atnākšana, kas ievadišot miera un harmonijas laikmetu.

SV
Pēc interneta materiāliem
sagatavoja Marta
STALIDŽĀNE

(Nobeigumu, lūdzu, lasiet
nākamajā SV numurā!)

Gals un/vai Sākums?

(Turpinājums. Sākums SV
nākamajā numurā.)

Profesors Artūrs Mauriņš:

- Universs ir vienots. Tāpēc arī pārmaiņas dabā ir likumsakarīgas, vienai astroloģiskai ērai nomainot citu. II gs. pirms mūsu ēras beidzās Auna ēra un sākās Zivju ēra, ap 2001. gadu Zivju ērai jāpāriet Ūdensvira ērā. Taču šādas pārejas jau nenotiek pēkšņi. Pārejas periodam raksturīgās klimata izmaiņas, piemēram, mūsu reģionā saistītas arī ar Baltijas jūras krastu pakāpeniskajām izmaiņām. Salīdzinot ar iepriekšējo laika periodu, pēdējos desmit gados uz Zemes pieaudzis zemestrīču skaits... Taču dabā notiekošais nav nekas graujošs; pārmaiņas nav katastrofālas, tas fiziskā nozīmē nav vēl pasaules gals. Par to varētu būt runa tikai garīgās pasaules un subjektīvās uztveres kontekstā. Te jājautā Kuzmas Prutkova vārdiem: "Kur ir sākums tam Galam, ar kuru nobeidzas Sākums?" Ej nu pasaki, vai tumsa ir gaismai sākums vai gaisma tumsai! Pieņemot, ka apziņa nosaka rīcību, panikai nevajadzētu ļauties, jo tai piemīt postošs spēks. Panika var radīt masu psihozi, un mūsu pienākums būtu darboties pret to, kas nav Universa noteikts, bet gan cilvēku pašu inducēts process.

Atercos, Hruščova laikā mans puika, atnācis no skolas, jautāja, kas būs pēc komunisma. "Nekas!" atbildēju. "Kas var vēl būt, kad sasniegts ideāls? Lasi Marka Tvena *Kapteina Stounfilda piedzīvojumus!*" Kapteinis Stounfilds, pēc kaut kādiem varoņdarbiem nonācis paradīzē, redzēja, ka visi tur staigā baltos paltrakos, strinkšķina arfas un dzied *Aleluja*. Dzied gadu, simts, tūkstoš gadus... Viens un tas pats! Paradīze - ideāls stāvoklis, kur nekas vairs nevar mainīties. Stounfildam kļuvis tik skumji, ka viņš paņēmis savu kofertu un devies no paradīzes prom. Tā ir marksisma shēma. Ja man tā neder, lūkoju pēc citas. Un tā ir psihoanalītiskā shēma, kas paredz, ka viss atkarīgs no psihiskās novirzes, ar kādu apveltīts cilvēku kon-

tingents, kurš nosaka garīgās kultūras (ne tikai mākslas, literatūras, ideoloģijas) stilu. Vai to noteiks vīrieša - zīmju gudrā tulka - formālisms vai sievietes intuícija. Intuícijas atslēgas vārds ir "iztēle". Negribu teikt, ka vīriešiem nepiemīt intuícija, taču tā ir vājāka un retāk sastopama. Tāpēc arī bija Raganu procesi, kurās cieta sievietes - reģes, pareģones, - ar spilgtu iztēli apveltītas dāmas. Tagad feminisms ir modē. Tas nav atsevišķs modes blāviens, bet tikai viena no pārmaiņu viļņa izpausmēm. Protams, negribas darboties ar konkrētiem sīkumiem, bet pakāpties, paskatīties uz visu it kā no augšas. Un pakāpties var pa dažādām kāpnēm. Vienas no tām - temporālisma (laikzinības) kāpnēs. Arī te interesantas ir sievietes un vīrieša psiholoģiskā laika atšķirības. Arī bioloģiskais laiks atšķiras, arī sociālais, bet tas nav tik būtiski. Sievietes laiks ir ciklisks, vīrieša - lineārs, kā bulta. Tas saistās ar progresu, iekarojumiem, panākumiem, - tik uz priekšu! Te arī ir tā pretruna starp biznesu un kultūru. Biznesa, progresa laiks ir lineārs. Kultūras laiks - ciklisks. Par to gan Gumiļovs rakstījis, gan Maija Kūle. Kultūra ir ritms. Kamēr pastāv etnoritms, tauta dzīvo, - kā rakstīja Gumiļovs. Jo etnoritms ir etnosa - tautas - kultūra. Tauta vairs nevar pastāvēt, kad šis ritms nojūk. Tas, ka bizness un kultūra nav savienojami, raksturīgs ne tikai mums, mežonīgajā kapitālismā dzīvojošiem, - šis smagās pretrunas pastāv visā pasaulē. Vai tās ir pretrunas starp civilizāciju un kultūru? Zināmā mērā - jā. Jo mūsdienu civilizācija ir vīriešu, patriarhāta *darinājums*. Arī mūsdienu reliģijas ir patriarhālas - Dievs Tēvs un Dievs Dēls. Nu, mēģina Mariju pacelt līdz Dievmātes līmenim, taču tomēr blakus Dievam Tēvam viņa *nesēž*. Isīda? Bez šaubām, bez šaubām! Taču tā nav mūsdienu reliģija. Patriarhātam, protams, raksturīga Pasaules Māte.

Šis laiks ir ļoti interesants. Īpaši tad, ja cilvēks prot regulēt savu psiholoģisko laiku. Hronoloģisko laiku nevar ietekmēt (cik pasē

ierakstīts, tik ir!). Bioloģisko laiku cilvēks parasti ietekmē novecošanas virzienā. Pretējā virzienā to darīt ir smagi. Viegļāk operēt ar savu psihi. Piemēram, pasē fiksētais hronoloģiskais laiks rāda, ka cilvēkam ir četrdesmit gadu, bet psiholoģiskais vecums var būt septiņdesmit gadu... Arī otrādi. Protams, ja tu esi psiholoģiski senils, tad dzīvot vairs nav interesanti. Var teikt, ka to nosaka katra paša izvēle, jo katrs pats sevi var programmēt, t.i. - psiholoģiski ietekmēt. Dzīvot pagātnē nozīmē būt psiholoģiski vecam. Ja aktīvās saites būs kaut vai mūsdienās vai solīti tām priekšā, tas nozīmē, ka izvēlēts ir Apgaismotā, Budas ceļš. Saprotot, ka viss nepārtraukti mainās un nav vērts par pagājušo raudāt. Dzīvo tagadnē un mazliet - tuvākajā nākotnē, tad vienmēr pareizi domāsi, pareizi runāsi, pareizi rīkosies. Tad nevienu un neko netiesāsi pēc savas sirdsapziņas.

Pieņemot, ka apziņa nosaka rīcību, panikai nevajadzētu ļauties, jo tai piemīt postošs spēks. Panika var radīt masu psihozi, un mūsu pienākums būtu darboties pret to, kas nav Universa noteikts, bet gan cilvēku pašu inducēts process.

Deputāts Iānis Ligers:

- Uz Zemes pastāvējušas neskaitāmas zinātniski un tehniski visai attīstītas civilizācijas. Un visas šīs civilizācijas ir izzudušas. Tikai pēdējā laikā sākam saprast, ka kaut kas nav kārtībā ar mūsu zināšanām, iedomājoties Pasauli pārāk jaunu. Lai gan tā ir neapverami veca. Pierādījums tam ir kaut vai Bībelē minētais Noasa šķirsts, kurš tur ir vienskaitlī minēts. Manuprāt, senajās valodās, no kurām Bībele tulkota, nav ne vienskaitļa, ne daudzskaitļa, ne nākotnes, ne pagātnes formu. Kā lai zina, vai runa ir par vienu Noasa šķirstu vai par vairākiem? Pirmā pasaules kara laikā Nikolajs II bija rīkojis lielu ekspedīciju uz Ararata kalnu, un tur Noasa šķirsts tika konstatēts. Bet, tā kā ekspedīcija notika dažas nedēļas pirms revolūcijas, un ekspedīcijas materiāli acimredzot nonāca bez-

dievju rokās, pagaidām nav zināms, vai tie ir iznīcināti vai kaut kur dziļi noglabāti. Šādi kuģi atrasti vairākos kalnos. Interesantākais - arī šahtās, kur cilvēki rok akmeņogles, desmitiem metru dziļumā konstatēti kuģi!

Cilvēce attīstās, izmantojot dabas bagātības. Un tas ir saistīts ar izmaiņām apkārtējā vidē, kas par daudz ko parāda, ja vien cilvēks tiecas izprast dabas likumsakarības. Ja darbojas ar vēlēšanos dabu pakļaut, nevis saudzēt, tad cilvēce tuvojas pašnīcībai. Šobrīd jau aprēķināts, ka jaunās tūkstošgades sākumā uz Zemeslodes būs vairāki tūkstoši atomreaktoru, kas ik pārmedēļā spēš izgatavot vienu atombumbu! Labi, neizgatavos simts vai tūkstoš, bet pietiks jau ar divām *darbā palaistām* atombumbām, lai tas nozīmētu neko citu kā pasaules galu. Tepat, Salaspilī, stāvoklis ir

tāds, ka jautājums par to, kur paliek atomreaktora darbības atkritumi, var būt jau stipri novēlots. Mūsdienu modernā zinātne atzinusi, ka darbošanās ar radioaktīvām vielām nav ētiska attiecībā pret nākamajām paaudzēm. Šodien darbinām atom- elektrostacijas un gūstam no tā materiālu labumu. Izmantojam radioaktīvās vielas, lai ātri sasniegtu kādu mērķi zinātnes jomā... Un izliekamies nezinām, ka radioaktīvo atkritumu sabrukšanas periods ilgst daudzus joprojā daudzus gadu tūkstošus! Tādu mantojumu atstājam nākamajām paaudzēm (ja vispār Pasaule tās piedzīvos)...

SV
Marta LAPSA

(Nobeigumu, lūdzu, lasiet
nākamajā SV numurā!)

● Noa izlaiž balodi no šķirsta (XII gs. beigu - XIII gs. sākuma mozaikas fragments)

